

Sygn. akt II K 1384/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2018r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ewa Lemanowicz-Pawlak
Protokolant:	St. Sekr. sąd. Małgorzata Kroskowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód Moniki Barskiej

po rozpoznaniu w dniu 31.01.2018r, 12.03.2018 r.

sprawy:

oskarżonego A. C. (1) ur. (...) w T.

syna A. i E. z domu E.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 08 października 2017 r. w T. przy ul. (...), kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazdem mechanicznym m-ki V. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie- o godz. 16:25- 0,79 mg/l, II badanie- o godz. 16:40- 0,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu VIII K- 1414/16 za czyn z art. 178a § 1 kk

to jest o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 kk

orzeka

I/ oskarżonego **A. C. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a§1 i 4kk i za to w myśl art. 178a§4kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności

II/ na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

III/ na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV/ zwalnia oskarżonego od opłaty i kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 1384/17

UZASADNIENIE

W dniu 8.10.2017r. A. C. (1) ok. 15.30 spożył trzy półlitrowe piwa. Następnie wsiadł do samochodu m-ki V. (...) o nr rej. (...). Jadąc ul. (...) stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w zaparkowane pojazdy. Uszkodzeniu uległo 5

samochodów. Następnie A. C. odjechał szybko z miejsca zdarzenia w kierunku ul. (...), gdzie zaparkował pojazd, po czym udał się w kierunku swego miejsca zamieszkania.

W pewnym momencie A. C. został dostrzeżony przez M. K. (1) i P. K. (1), którzy zaczęli z nim rozmawiać. Podczas rozmowy mężczyźni wyczuli od A. C. woń alkoholu. Mężczyźni zaczęli uciekać w stronę ul. (...). Podczas ucieczki zgubił telefon. M. K. i P. K. zaczęli go gonić i zdołali go ująć przed klatką schodową w momencie, gdy A. C. naciskał przycisk domofonu. Następnie mężczyźni chcieli zamknąć się w klatce, jednak M. K. i P. K. mu to uniemożliwili. W obecności A. C. (1) M. K. (1) zadzwonił po policję, wówczas zatrzymany mężczyźni prosił go, aby tego nie robił, bo „pójdzie siedzieć”.

Kilka minut później nadjechał patrol policji. A. C. został poddany badaniom na zawartość alkoholu w organizmie urządzeniem typu (...) . O godz. 16.25 badanie wykazało stężenie 0,79 mg/l, o godz. 16:40- 0,81 mg/l, z kolei o godz. 16:54- 0,79 mg/l.

Następnie został przewieziony na Komisariat Policji, gdzie ponownie został poddany badaniom na zawartość alkoholu urządzeniem (...), które o godz. 17:15 wykazało stężenie 0,66 mg/l, o godz. 17:18 -0,61 mg/l, o godz. 17:47- 0,65 mg/l i o godz. 18:17-0,65 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/ dowody: wyjaśnienia oskarżonego-k. 18, 55v. ;

zeznania świadka W. L.-k. 56;

zeznania świadka Ł. S. (1)-k. 62v.;

zeznania świadka K. Z.-k. 62v.-63;

zeznania świadka M. K. (1)-k. 63 – 63v.

zeznania świadka P. K. (1)-k. 63v.

protokół z badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym-k. 2-2v.,5-5v./

A. C. (1) był w przeszłości karany sędownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 24.11.2016r. sygn.. akt VIIIK 1414/16 został skazany za przestępstwo z art. 178a §1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby, 3-letni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym oraz świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł.

Nadto wyrokiem SR w Toruniu z 18.04.2017r. sygn.. akt VIIIK 383/17 został skazany za popełnienie występku z art. 244kk na karę 1 roku i 3 miesięcy ograniczenia wolności w formie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym .

/dowód: karta karna k.33,

odpis wyroku-k. 20/

A. C. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, iż w dniu zdarzenia wypił 3 piwa, później jednak złamał rękę. Nie potrafił wyjaśnić, dlaczego postanowił udać się samochodem do szpitala. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego wynikało, że wyjeżdżając z posesji złapał kierownicę prawą ręką, która była złamana i wówczas zahaczył o stojące samochody. Następnie zjawiała się policja, on zaś przyznał się, że pił piwo. Z kolei na rozprawie oskarżony utrzymywał, iż do złamania ręki doszło wskutek poślizgnięcia . Następnie udał się do samochodu z zamiarem pojechania do szpitala. Wyjeżdżając z parkingu zahaczył o samochody. Oskarżony wywodził, iż doszło do tego, gdyż złapał za kierownicę złamaną ręką. Z dalszej relacji oskarżonego wynikało, iż sam podszedł do funkcjonariuszy policji, którzy przybyli na miejsce zdarzenia.

W ocenie sądu wyłącznie wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz spożywania alkoholu w dniu zdarzenia były wiarygodne, albowiem w tym zakresie jego relacje były skorelowane z pozostałym materiałem dowodowym.

W pozostałym jednak zakresie zdaniem sądu wyjaśnienia oskarżonego nie zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności. W analizowanych deskrypcjach widoczna jest tendencja do umniejszania odpowiedzialności oskarżonego. A. C. za wszelką cenę usiłował wykazać, iż do zdarzenia z pojazdami zaparkowanymi przy ul. (...) doszło wskutek złapania kierownicy niesprawną, złamaną ręką, a nie jego nieostrożnej jazdy. W tym miejscu należy jednak zauważyć, iż oskarżony w swych relacjach odnoszących się do okoliczności, w jakich doszło do w/w urazu, podawał różne wersje. Policjantom oraz lekarzowi na Izbie Przyjęć powiedział, że doznał urazu wskutek uderzenia ręką w ścianę, natomiast na rozprawie wywodził, iż wskutek poślizgnięcia się. W/w rozbieżności podważały zdaniem sądu wiarygodność wyjaśnień oskarżonego w omawianym zakresie i z tego względu nie mogły one stanowić podstawy do dokonania jednoznacznych ustaleń w zakresie stanu faktycznego.

Nadto należy podnieść, iż wiarygodność wyjaśnień oskarżonego dezawuowały zeznania postronnych świadków. W. L. zeznała, iż zarówno bezpośrednio przed uderzeniem, jak i po nim usłyszała pisk opon, a następnie spostrzegła oddalający się szybko pojazd. Z kolei funkcjonariusze policji oraz świadkowie M. K. i P. K. zaprzeczyli, aby oskarżony dobrowolnie oddał się w ręce policji, w/w osoby musiały bowiem podjąć za nim pościg i uniemożliwić wejście do klatki schodowej, dodatkowo oskarżony miał ich prosić, by zaniechali wzywania policji.

Mając powyższe względy na uwadze sąd zweryfikował negatywnie wyjaśnienia oskarżonego w omówionym powyżej zakresie.

Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować wiarygodność świadka W. L.. Zeznania tego świadka były jasne i spójne, ponadto świadek dokonywała precyzyjnej cezurę pomiędzy sekwencjami zdarzeń, które zdołała zarejestrować, a tymi które wskutek zaskoczenia i dynamiki zdarzenia umknęły jej uwadze.

Z tożsamyh względów sąd uznał za rzetelne zeznania świadków M. K. i P. K., którzy szczegółowo opisali okoliczności ujęcia oskarżonego. Zeznania tych świadków znamionowała jasność i konsekwencja, wzajemnie się pokrywały i uzupełniały tworząc spójną i przejrzystą całość, ponadto były koherentne z zeznaniami W. L. oraz Ł. S. i K. Z..

Sąd pozytywnie zweryfikował również wiarygodność zeznań świadków Ł. S. i K. Z., funkcjonariuszy policji, którzy podjęli interwencję w stosunku do oskarżonego. Ich relacje były jasne i spójne. Ponadto wszyscy wymienieni powyżej świadkowie są osobami obcymi w stosunku do oskarżonego, w związku z tym nie mieli żadnego interesu w tym, by złożyć zeznania niezgodne z rzeczywistością.

A. C. wypełnił swoim zachowaniem znamiona występku z art.178a §1 i §4 kk.

Przepis art. 178a §1 kk stanowi, że kto znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym wodnym lub powietrznym podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności. Z kolei art. 178a§4 kk, przewiduje, że jeżeli sprawca był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub 355§2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, albo dopuścił się czynu określonego w §1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Występek z art. 178a §1 i §4 kk, popełniony został przez oskarżonego umyślnie, gdyż wiedział on, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, a mimo to zdecydował się na prowadzenie pojazdu mechanicznego. Zachowanie A. C. godziło w bezpieczeństwo w komunikacji, będące głównym dobrem chronionym tym przepisem, a zarazem zagrażało zdrowiu, a nawet życiu innych osób, które znajdowały się w tym czasie na drodze. Fakt, iż oskarżony pokonując nieznaczny

odcinek drogi spowodował uszkodzenie aż 5 pojazdów, a następnie z dużą prędkością oddalił się z miejsca zdarzenia, świadczy najdobitniej o tym, iż stanowił on realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego.

Przez prowadzenie pojazdu, o jakim mowa w art. 178a kk, należy rozumieć każdą czynność wpływającą bezpośrednio na ruch pojazdu,

w szczególności rozstrzygającą o kierunku i prędkości jazdy. Przepięstwo penalizowane w art. 178a kk może być popełnione w dowolnym miejscu, gdzie odbywa się ruch pojazdów. Natomiast definicja stanu nietrzeźwości zawarta została w art. 115 §16 kk, zgodnie z którym stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, albo gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ (l) wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W świetle powyższego, u oskarżonego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, przekroczone została kilkukrotnie.

Za przestęstwo z art. 178a§1 i §4 kk sąd orzekł wobec oskarżonego karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając w/w karę sąd poczytał jako okoliczność obciążającą – uprzednią karalność oskarżonego. Należy zaakcentować, iż A. C. nie skorzystał z danej mu uprzednio dwukrotnie szansy, gdy sądy zastosowały wobec niego kary o charakterze wolnościowym i po raz kolejny, rażąco naruszył porządek prawny. Dodatkowo czynnikami determinującymi zastosowanie surowszych niż dotychczas sankcji karnych były znaczny stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Oskarżony mając pełną świadomość, iż znajduje się pod wpływem alkoholu, kierował pojazdem po drodze publicznej, mając stężenie alkoholu kilkukrotnie przekraczające dopuszczalne normy. Ponadto sposób prowadzenia pojazdu tj. z dużą prędkością, w obszarze, gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości, w pobliżu szkoły i kościoła, ponadto uszkodzenie aż pięciu pojazdów świadczą o tym, iż oskarżony stwarzał realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Jako okoliczność łagodzącą sąd uwzględnił natomiast przyznanie się do winy.

Na mocy art. 42§3 kk, sąd orzekł obligatoryjny, w przypadku skazania sprawcy przestęstwa z art. 178a§4 kk, środek karny w postaci zakazu dożywotniego prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Celem tego, niewątpliwie dolegliwego środka karnego, jest eliminacja sprawcy tego typu przestęstw z uczestnictwa w ruchu drogowym w przyszłości, nawet po odbyciu kary, tak aby zapewnić ochronę i bezpieczeństwo innym uczestnikom ruchu drogowego..

W ocenie sądu nie wystąpiły w sprawie żadne szczególne okoliczności, ani uzasadniony wypadek, które usprawiedliwiałyby zachowanie oskarżonego i które pozwalałyby odstąpić od orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów. Należało mieć na względzie fakt, że oskarżony nie kierował pojazdem w nadzwyczajnych okolicznościach, działając w warunkach szczególnej potrzeby, a zdecydował się kierować samochodem w zasadzie bezpośrednio po spożyciu znacznej ilości alkoholu. Co więcej spowodował uszkodzenie wielu pojazdów. Z przytoczonych wyżej względów brak było jakichkolwiek przesłanek, które przemawiałyby za odstąpieniem od orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów.

Ponadto sąd orzekł na podstawie art. 43a§2kk świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10000 złotych. Orzeczenie w/w środka karnego jest obligatoryjne w stosunku do sprawców przestęstw z art. 178a§1 i 4kk, zaś wskazany powyżej przepis precyzuje, iż wysokość tego świadczenia nie może być niższa niż 10.000 zł. W/w środek karny zmierza nie tylko do wzmocnienia represji karnej związanej z karą, lecz również uświadomienia sprawcy skutków mogących powstać w wyniku zdarzenia spowodowanego przez osobę naruszającą rażąco przepisy Ustawy prawo o ruchu drogowym, a do tej kategorii niewątpliwie należy zaliczyć osoby kierujące pojazdami w stanie nietrzeźwym.

W ocenie sądu orzeczone sankcje karne są dostosowane do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, będą stanowiły dla oskarżonego dostateczną dolegliwość i w konsekwencji zrealizują cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Na mocy art. 624 §1 kpk, w zw. z art. 626 kpk, sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych, uznając, że ich uiszczenie stanowiłoby dla oskarżonego nadmierną dolegliwość, gdyż w momencie wyrokowania,

nie uzyskiwał on żadnych dochodów, w związku z tym nie możliwości pozyskania środków na pokrycie należności sądowych.